

Sygn. akt I ACa 618/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Małgorzata Stanek

Protokolant: Ewelina Stępień

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2021 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa U. A.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w Ł.

o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwały rady nadzorczej

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 26 marca 2020 r. sygn. akt I C 71/19

1. oddala apelację;

2. zasądza od Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w Ł. na rzecz U. A. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 618/20

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 marca 2020 roku wydanym w sprawie z powództwa U. A. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w Ł. o stwierdzenie nieważności, ewentualnie uchylenie uchwały Rady Nadzorczej, Sąd Okręgowy w Łodzi:

1. ustalił, że uchwała Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. (1) z siedzibą w Ł. numer 48 z dnia 13 grudnia 2018 roku w sprawie zawieszenia członka Rady Nadzorczej U. A. jest nieważna;
2. zasądził od Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) z siedzibą w Ł. na rzecz U. A. 577 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok został wydany w oparciu o poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne, które Sąd drugiej instancji podziela i przyjmuje za własne, a z których wynika, że powódka U. A. jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł.. Od stycznia 2018 roku powódka pełniła funkcję członka Rady Nadzorczej Spółdzielni oraz w związku z tą funkcją desygnowano ją do pełnienia funkcji przewodniczącej zespołu rewizyjnego, zajmującego się sprawami ekonomicznymi. W dniu 13 grudnia 2018 roku Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) podjęła uchwałę nr 48 w sprawie zawieszenia U. A. w pełnieniu czynności członka Rady. Uchwała weszła w życie z dniem jej podjęcia. Jako podstawę prawną uchwały

podano art. 46 § 1 ust. 2 ustawy prawo spółdzielcze w związku z art. 46 § 2 u.p.s. oraz § 90 pkt 15 Statutu SM im. W. (...) w związku z § 98 ust. 1 i § 89 ust. 5 i w związku z art. 46 § 4 u.p.s. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że stosunek członkostwa w Spółdzielni jest stosunkiem cywilno-prawnym i w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa stosuje się do niego przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Oznacza to, że skoro członek Rady Nadzorczej może być w każdej chwili odwołany, to tym bardziej może być zawieszony. Oceniając pracę członka Rady U. A., Rada Nadzorcza stwierdziła:

- 1) naruszenie postanowień (...) i postępowanie związane z naruszeniem zobowiązania do przestrzegania zasad prawidłowego przetwarzania danych osobowych zawartych w oświadczeniu złożonym przez członka Rady Nadzorczej w związku z tym, że ujawniono, iż U. A. bez wiedzy innych członków Rady w dniu 22 listopada 2018 roku nagrywała (rejestrując dźwięk) posiedzenie Rady na służbowy tablet;
- 2) przekroczenie uprawnień w podejmowaniu czynności, polegające na występowaniu bez umocowania Rady Nadzorczej do organów Spółdzielni oraz jej pracowników z żądaniem udostępnienia jej dokumentów księgowych, a także poinformowaniu zebranych na I części Walnego Zgromadzenia, które odbyło się w czerwcu 2018 roku, że Spółdzielnia uiściła „w sprawie B.” 99.970 złotych opłaty sądowej, a także zwracając uwagę na nieprawidłowości związane ze sprawozdaniem finansowym za rok 2017 Spółdzielni;
- 3) podejmowanie działań sprzecznych z interesem Spółdzielni poprzez wystąpienie do Krajowego Rejestru Sądowego z zastrzeżeniami do wniosku Spółdzielni o rejestrację zmian w określonych dokumentach, wnioskiem o dopuszczenie jej do udziału w sprawie i o nieuwzględnienie wniosku Spółdzielni o dokonanie wpisu.

Za podjęciem uchwały głosowało 9 członków Rady Nadzorczej, a przeciw 1 członek. Uchwała została podjęta w następujących okolicznościach. W dniu 22 listopada 2018 roku U. A. bez wiedzy i zgody pozostałych członków Rady Nadzorczej nagrała – rejestrując dźwięk – posiedzenie Rady za pomocą służbowego tableta (należącego do Spółdzielni). Tego samego dnia informatyk pytał członków Rady czy mogą oddać tablety w celu aktualizacji systemu. Powódka U. A. powiedziała, że nie ma go przy sobie. Następnego dnia do południa złożyła go w Spółdzielni. Nagranie z monitoringu rejestrującego przebieg posiedzeń Rady Nadzorczej ujawniło jednak, że U. A. miała tablet w czasie posiedzenia 22 listopada 2018 roku. Informatyk odnalazł na tablecie usunięty plik z nagraniem z przebiegu posiedzenia.

O zaistniałym zdarzeniu prezes Zarządu Spółdzielni E. W. poinformowała członków Prezydium Rady Nadzorczej przed posiedzeniem Rady Nadzorczej w dniu 13 grudnia 2018 roku. W skład (...) wchodziła A. W. (1), B. G. i A. W. (2). Członkowie Prezydium uznali, że jest to trzecia sprawa poważna dotycząca U. A. i jako Prezydium podjęli decyzję o jej zawieszeniu. Konsultowali to z obsługą prawną. Przygotowywali projekt uchwały w tym przedmiocie wraz z prawnikami. Kwestia zawieszenia powódki w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej została wprowadzona do porządku obrad w „sprawach wniesionych”. Na początku posiedzenia Rady zagłosowano za zmianą porządku obrad – sprawy wniesione postanowiono rozpoznać nie jako 8. jak widniało w porządku obrad pierwotnie, a jako 2. Prezes Zarządu Spółdzielni E. W. podczas posiedzenia Rady Nadzorczej poinformowała o fakcie nagrywania przez powódkę posiedzenia pozostałych członków Rady. Wskazała, że zachowanie U. A. narusza postanowienia (...) i jest niezgodne z zobowiązaniem członków Rady do przestrzegania zasad prawidłowego przetwarzania danych osobowych. Członkom Rady Nadzorczej został odtworzony film ukazujący fakt posiadania tableta przez U. A. na posiedzeniu 22 listopada 2018 roku. U. A. wyjaśniła, że nagrywała tylko swoje wystąpienia, ponieważ protokoły są bardzo oszczędne w treści, a nagrania traktuje jako notatnik. Oświadczyła, że nie przekazuje nikomu żadnych informacji z obrad Rady Nadzorczej. Obecna na posiedzeniu Rady Nadzorczej adw. H. K. poinformowała członków Rady o skierowaniu przez U. A. jako członka Rady Nadzorczej pisma do KRS, zawierającego zastrzeżenia i wnioski o niedokonywanie rejestru Statutu. Po dyskusji członków Rady nastąpiła przerwa w celu przygotowania uchwały. Po przerwie Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej A. W. (2) odczytała uchwałę

nr (...), a następnie poddano ją pod głosowanie. Głosowanie było imienne. Członkowie Rady Nadzorczej uważali fakt nagrywania przez U. A. posiedzeń Rady bez ich wiedzy i zgody za główną przyczynę jej zawieszenia w pełnieniu funkcji. Członek Rady Nadzorczej A. T. wskazał, że współpraca między a U. A. a pozostałymi członkami Rady nie układała się dobrze. W. Ż. stwierdził,

że członkowie Rady nie mieli zaufania do powódki. J. K. oświadczył, że powódka nie umiała nawiązać pozytywnych relacji z główną księgową

w celu uzyskania dokumentów. Inni członkowie Rady nie mają takich problemów. A. W. (1) odczytywał postępowanie U. A. jakby ona nikomu nie wierzyła. Kwestionowała to, co robiła główna księgową. Pozostali członkowie Rady Nadzorczej prosili powódkę, aby nie występowała w imieniu Rady. B. G. uważa, że powódka przesadzała z zachowaniem. Nie informowała Rady o swoich działaniach. A. W. (2) była w zespole tworzącym statut Spółdzielni, którego zmiana miała zostać wpisana do KRS. U. A. nie zgłaszała A. W. (2),

ani nie podnosiła na posiedzeniach Rady Nadzorczej, zastrzeżeń co do statutu. Potem okazało się, że wystosowała pismo do KRS, aby go nie zatwierdzać. A. W. (2) poczuła się źle, że powódka z nią i jej zespołem nie porozmawiała. Kwestia ewentualnego naruszenia przez U. A. zasady konkurencyjności nie była rozważana na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 13 grudnia 2018 roku. W dniu 25 stycznia 2018 roku U. A. udzielono upoważnienia do przetwarzania danych osobowych w Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...). Zobowiązała się ona do przestrzegania zasad prawidłowego przetwarzania danych osobowych obowiązujących w Spółdzielni oraz do zachowania w tajemnicy danych osobowych oraz sposobów ich zabezpieczenia, do których będzie miała dostęp w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Została pouczona o konsekwencjach karnych oraz dyscyplinarnych naruszenia zasad ochrony danych osobowych. Wszyscy członkowie Rady Nadzorczej przeszli szkolenie w zakresie ochrony danych osobowych, w tym treści rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) (...) z dnia 27 kwietnia 2016 roku. Podczas I części Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w dniu 20 czerwca 2018 roku U. A. zabrała głos. Wypowiadała się m.in. na temat rezerwy mającej powstać dla zabezpieczenia roszczeń byłego prezesa Spółdzielni, zastrzeżeń co do sprawozdania finansowego Spółdzielni za 2017 roku oraz „sprawy z B.”, która miała wiązać się z uiszczeniem opłaty sądowej w wysokości 99.970 złotych. Problemy dotyczące sprawozdania finansowego za rok 2017 były roztrząsane m.in. na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 28 marca 2018 roku. Wtedy też (...) podjęła uchwałę o przyjęciu bilansu i opinii biegłego rewidenta.

Po wprowadzeniu poprawek zgłoszonych przez Radę, inspirowanych przez U. A., uchwała została podjęta jednomyślnie. W bilansie uwzględniono wniosek o utworzenie rezerwy dla zabezpieczenia roszczeń byłego prezesa Spółdzielni. Sprawa sądowa została wygrana przez Spółdzielnię miesiąc później. „Sprawa z B.” polegała na tym, że powódka zwracała uwagę na walnym zgromadzeniu, że Spółdzielnia uiszczyła opłatę od pozwu przeciwko B. w wysokości 99.970 złotych. W odpowiedzi Prezes E. W. poinformowała zebranych, że Spółdzielnia nie uiszczyła opłaty, złożyła zażalenie, zażalenie zostało uznane za zasadne, a sprawa jest w toku. Pismem z 6 sierpnia 2018 roku U. A. – podając swój adres zamieszkania oraz wskazując, że jest członkiem Rady Nadzorczej SM im. W. (...) w Ł. – złożyła do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XX Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego zastrzeżenia do wniosku Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) o rejestrację zmian w dokumentach Spółdzielni po walnym zgromadzeniu obradującym w dniach 20-22 i 25-27 czerwca 2018 roku w związku z uchwałami związanymi z przyjęciem sprawozdań z działalności zarządu za 2017 roku, sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2017, sprawozdania biegłego rewidenta, sprawozdania z działalności rady nadzorczej za 2017 rok oraz zmian do Statutu, składając jednocześnie wniosek o dopuszczenie jej jako uczestniczki postępowania, a także o nie rejestrowanie zmian w dokumentach. Poza sporządzeniem wymienionego pisma U. A. nie formułowała zastrzeżeń co do opisanych dokumentów podczas posiedzenia Rady Nadzorczej. Rada Nadzorcza SM im. W. (...) w dniu 27 września 2018 roku podjęła uchwałę nr 36/ (...) w sprawie nie przyjęcia i nie akceptowania stanowiska wyrażonego przez U. A., bez zgody pozostałych członków Rady, w piśmie z 6 sierpnia 2018 roku adresowanym do KRS.

W uchwale zachowanie powódki jako członka Rady uznano za naganne oraz naruszające dobre imię Spółdzielni oraz jej organów. U. A. podjęła czynności zmierzające do złożenia skargi na pełnomocników

SM im. W. (...) adwokatów H. K. i B. K. do Okręgowej Rady Adwokackiej w Ł.. (...) odmówiła wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. W dniu 25 października 2018 roku Rada Nadzorcza SM im. W. J. podjęła uchwałę uchwałą nr (...) o nieprzyjęciu i nieakceptowaniu stanowiska wyrażonego we wniosku U. A. z dnia 22 sierpnia 2018 roku skierowanego do Rzecznika Dyscyplinarnego (...) w Ł. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec adwokatów H. K. i B. K..

W uchwale podkreślono, że zachowanie członkini Rady było samowolne i nastąpiło bez wiedzy i zgody pozostałych członków Rady. Pisma, które U. A. sporządziła do Krajowego Rejestru Sądowego oraz Okręgowej Rady Adwokackiej były okazane członkom Rady Nadzorczej przed podjęciem przez Radę uchwał wyrażających dezaprobatę wobec działań powódki. Zgodnie z § 3 ust. 1 Statutu SM im. W. (...) w Ł. Spółdzielnia prowadzi działalność na podstawie ustawy z 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych, innych ustaw oraz zarejestrowanego Statutu. Rada Nadzorcza sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością Spółdzielni (§ 89 ust. 1). Wybierana jest przez każdą część Walnego Zgromadzenia (§ 89 ust. 3). Członkowie Rady otrzymują za udział w posiedzeniach Rady wynagrodzenie (§ 89 ust. 7). Jej kadencja trwa 3 lata (§ 89 ust. 10). Członek Rady traci mandat w razie: jego zrzeczenia się lub wystąpienia ze Spółdzielni, ustania członkostwa w Spółdzielni, odwołania go przez Walne Zgromadzenie większością 2/3 głosów oraz zawarcia ze Spółdzielnią umowy o pracę (§ 89 ust. 11). Zgodnie z § 89 ust. 5 Statutu

w celu wykonywania swych zadań Rada Nadzorcza może żądać od Zarządu i pracowników Spółdzielni wszelkich sprawozdań i wyjaśnień, przeglądać księgi i dokumenty oraz sprawdzać bezpośrednio stan majątku Spółdzielni, korzystać z usług i pomocy lustratorów i rzeczoznawców. Rada Nadzorcza składa okresowe sprawozdania ze swej działalności Walnemu Zgromadzeniu (ust. 6). Zgodnie z § 90 ust. 2 Statutu do zakresu działania Rady Nadzorczej należy m.in. nadzór i kontrola nad działalnością Spółdzielni, a w szczególności: badanie okresowych sprawozdań oraz sprawozdań finansowych (a), dokonywanie okresowych ocen wykonania przez Spółdzielnię jej zadań gospodarczych (d). Do obowiązków członka Rady należy udział w posiedzeniach Rady i w pracach Zespołu, do którego został desygnowany przez Radę (§ 11 Regulaminu Rady Nadzorczej SM im. W. (...) w Ł.). Decyzje Rady zapadają w formie uchwał (§ 12 ust. 1). Oświadczenie woli za Radę składa dwóch członków Prezydium (§ 15). Zgodnie z § 90 ust. 15 Statutu do zakresu działania Rady Nadzorczej należy podejmowanie uchwał w sprawach zawieszenia członka Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności. Zgodnie z § 90 Statutu w przypadku naruszenia przez członka Rady Nadzorczej zakazu konkurencji Rada Nadzorcza może podjąć uchwałę o zawieszeniu członka Rady w pełnieniu czynności. W takim wypadku najbliższe Walne Zgromadzenie rozstrzyga o uchyleniu zawieszenia bądź o odwołaniu zawieszzonego członka Rady Nadzorczej. Statut nie przewiduje innego przypadku zawieszenia członka Rady w pełnieniu czynności. Zgodnie z § 92 ust. 1 Statutu posiedzenia Rady Nadzorczej zwołuje przewodniczący Rady lub jego zastępca podając jednocześnie porządek obrad. Uchwały Rady są ważne, jeżeli zostały podjęte przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby jej członków. Uchwały zapadają większością głosów (ust. 2). Z głosem doradczym w posiedzeniu Rady mają prawo uczestniczyć m.in. członkowie Zarządu Spółdzielni lub inne osoby zaproszone przez przewodniczącego Rady, a także w uzasadnionych przypadkach pracownicy Spółdzielni (ust. 3 i 5). Zawiadomienia o terminie posiedzenia Rady wraz z proponowanym porządkiem obrad powinny być doręczone m.in. członkom Rady co najmniej 7 dni przed wyznaczonym terminem. Każdy członek Rady może zgłosić przewodniczącemu Rady umotywowany wniosek o zmianę lub uzupełnienie porządku obrad. Wniosek taki przewodniczący Rady podaje do wiadomości członków Rady na posiedzeniu i poddaje pod głosowanie przed zatwierdzeniem porządku obrad. Na wniosek Prezydium zgłoszony na posiedzeniu porządek obrad może być uzupełniony o inne pilne sprawy (§ 9 ust. 1 i § 10 Regulaminu). Zgodnie z § 98 ust. 1 Statutu członkowie Rady Nadzorczej i Zarządu powinni wykonywać swoje czynności z należytą starannością i dbać o ochronę interesu i majątku Spółdzielni. Członkowie Rady Nadzorczej i Zarządu nie mogą zajmować się interesami konkurencyjnymi wobec Spółdzielni, a w szczególności uczestniczyć jako wspólnicy lub członkowie władz przedsiębiorców prowadzących działalność konkurencyjną wobec Spółdzielni (§ 98 ust. 4).

U. A. została odwołana z funkcji członka Rady Nadzorczej uchwałą Walnego Zgromadzenia nr (...) roku, które odbyło się w dniach 17-19 i 24-26 czerwca 2019 roku.

W świetle powyższych ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną powództwa U. A. jest art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Powódka U. A. żądała w pierwszej kolejności ustalenia nieważności uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w Ł. nr 48 podjętej w dniu 13 grudnia 2018 roku w sprawie zawieszenia jej w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej.

Ważność uchwały rady nadzorczej należy badać w odniesieniu do ogólnych przepisów kodeksu cywilnego dotyczących ważności czynności prawnych. Zgodnie z art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego (§ 2). Trzeba także odnotować, że do stosunków prawnych w ramach spółdzielni mieszkaniowych znajdują zastosowanie: ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. 2018.845)

oraz w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie – ustawa z dnia 16 września 1982 roku Prawo spółdzielcze (Dz.U. 2018.1285). Ewentualnie powódka wnosila o uchylenie uchwały nr 48, jednak żądanie to nie znajduje podstawy prawnej. Jak wynika z art. 189 k.p.c., powódka może domagać się ustalenia istnienia stosunku prawnego lub nieistnienia stosunku prawnego, a więc dążąc do wyeliminowania zaskarżonej uchwały z obrotu prawnego, może żądać stwierdzenia jej nieważności albo ustalenia jej nieistnienia. W tej sprawie nie znajdują wprost zastosowania art. 42 § 2 i 3 ustawy Prawo spółdzielcze, z których wynika dopuszczalność powództwa o uchylenie uchwały, ponieważ przepisy te dotyczą uchwał walnego zgromadzenia. Uchwały rady nadzorczej nie podlegają zaskarżeniu w tym trybie, za wyjątkiem przypadków określonych w art. 24 § 6 u.p.s. oraz art. 198 u.p.s., które jednak nie dotyczą uchwał rady nadzorczej o zawieszeniu w pełnieniu funkcji członka rady nadzorczej (tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 18 marca 2010 r., V CSK 260/09; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 20 kwietnia 2018 r., I ACa 1281/17, opubl. LEX).

W konsekwencji w tej sprawie należało zdaniem Sądu pierwszej instancji zbadać po pierwsze istnienie uchwały nr 48, a po drugie jej ważność.

W ramach wstępnych uwag należy zaznaczyć, że Sąd Okręgowy nie podzielił poglądu strony pozwanej, że w związku z tym, iż w czerwcu 2019 roku U. A. została odwołana z funkcji członka rady nadzorczej, powództwo jest bezprzedmiotowe. Powódka wykazała istnienie interesu prawnego w rozstrzygnięciu powództwa, ponieważ dotyczy ono okresu od grudnia 2018 roku do czerwca 2019 roku, gdy powódka była zawieszona w pełnieniu swojej funkcji. Trzeba zgodzić się ze stanowiskiem powódki, że stwierdzenie, że uchwała o jej zawieszeniu nie istniała lub była nieważna, a w rezultacie powódka została bezprawnie pozbawiona możliwości pełnienia swojej funkcji do czasu jej odwołania, może otworzyć jej drogę do dochodzenia innych roszczeń. Różnica między uchwałą bezwzględnie nieważną i nieistniejącą polega na tym, że w pierwszym wypadku oświadczenie woli zostało złożone, jednakże z przyczyn merytorycznych bądź formalnych ustawa traktuje je jako nieważne od samego początku, z kolei w drugim wypadku podejmowaniu uchwały towarzyszyły tak daleko idące uchybienia formalne, że w ogóle nie można mówić o złożeniu oświadczenia woli przez spółdzielnię. Uchwała organu spółdzielni jest nieistniejąca w szczególności wtedy, gdy posiedzenie organu zostało samorzutnie zwołane przez grupę członków bez zachowania wymaganej procedury, uchwałę podjęto bez przewidzianego w statucie kworum albo bez wymaganej większości głosów, uchwałę podjęto w sprawie nieumieszczonej w porządku obrad, wyniki głosowania zostały sfalszowane, zastosowano przymus fizyczny wobec członków, uchwała została podjęta nie na serio, zaprotokołowano uchwałę bez podjęcia głosowania albo treść uchwały jest niezrozumiała i nie można ustalić jej sensu w drodze wykładni (por. uchwała Sądu Najwyższego z 24 czerwca 1994 r., III CZP 81/94; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 5 kwietnia 2017 r., I ACa 921/16, opubl. LEX).

Powódka nie podnosiła argumentów dotyczących nieistnienia uchwały, jak również nie zgłosiła żądania ustalenia jej nieistnienia. Przesłuchanie jako świadków członków Rady Nadzorczej oraz analiza protokołu posiedzenia Rady Nadzorczej pozwala na stwierdzenie, że wszyscy członkowie Rady zostali zawiadomieni o posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2018 roku. Kwestia ewentualnego zawieszenia U. A. nie została ujęta w porządku obrad. Regulamin Rady Nadzorczej przewidywał sytuację, w której porządek obrad może być uzupełniony o inne sprawy niż te, o których zawiadomiono na 7 dni przed posiedzeniem (m.in. na wniosek członka Rady lub Prezydium). Trzeba jednak odnotować, że porządek obrad nie został uzupełniony wprost

o tę kwestię, a sprawę U. A. rozpatrywano w ramach spraw wniesionych, co należy uznać za nieprawidłowość. Jednakowoż Rada Nadzorcza zaakceptowała wniosek o zmianę porządku obrad. Żaden z członków Rady nie sygnalizował, że nie wyrażono zgody na uzupełnienie porządku obrad albo nie miał wystarczająco dużo czasu na zapoznanie się z materiałami dotyczącymi przedmiotowej uchwały dotyczącej U. A.. Na posiedzeniu Rady odbyła się dyskusja na temat podjęcia uchwały. Członkowie Rady byli zorientowani na temat treści uchwały. Nie ujawniły się okoliczności pozwalające zakwestionować ich swobodę co do wyrażenia woli. Po zredagowaniu dokumentu, uchwałę odczytano, a następnie poddano pod głosowanie. Na posiedzeniu obecne było kworum (10 z 12 członków), uchwała podjęta została większością głosów (9 za, 1 przeciw). Nie było wątpliwości co do rzetelności głosowania. Treść uchwały była zrozumiała zarówno dla powódki, jak i pozostałych członków Rady.

O nieistnieniu uchwały nie mogą przesądzać okoliczności podnoszone przez powódkę – brak czasu na odniesienie się przez nią do zarzutów oraz obecność na posiedzeniu Prezesa Zarządu Spółdzielni oraz prawników. Jak wynika z protokołu, powódka miała możliwość wypowiedzenia się co do stawianych jej zarzutów. Nic nie wskazuje na to, aby na posiedzeniu ograniczana była swoboda dyskusji. Jeśli zaś chodzi o obecność wymienionych osób na posiedzeniu, to nie stanowi ona naruszenia prawa, ani statutu Spółdzielni, które zezwalają na obecność innych osób, mających głos doradczy. Brak dowodów na to, by osoby spoza Rady w sposób nieuprawniony wpływały na sposób głosowania lub jego wynik.

Jak już wcześniej wspomniano, ocena ważności uchwał rady nadzorczej spółdzielni następuje na podstawie art. 58 k.c. Organy spółdzielni mogą podejmować uchwały jedynie w granicach swego działania. Działanie z naruszeniem kompetencji wyznaczonej przez normę prawną oznacza w tym świetle naruszenie prawa. Uchwała podjęta poza granicami upoważnienia wynikającego z ustawy byłaby nieważna, podobnie jak uchwała zmierzająca do obejścia prawa lub naruszająca zasady współżycia społecznego. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że sama niezgodność uchwały z treścią statutu nie może być podstawą stwierdzenia jej nieważności. Mając na uwadze wnioski dowodowe obu stron, które częściowo zostały oddalone z uwagi na to, że dotyczyły okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy podkreślił, że w razie stwierdzenia, że uchwała istnieje i jest ważna – to znaczy została podjęta zgodnie z prawem, w ramach kompetencji rady nadzorczej, sąd nie byłby uprawniony do merytorycznego badania przesłanek podjęcia przez radę określonej decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 2018 r., IV CSK 302/17, opubl. LEX).

Jako podstawę prawną uchwały nr 48 strona pozwana wskazała art. 46 § 2 ustawy Prawo spółdzielcze oraz § 90 pkt 15, § 98 ust. 1 i § 89 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J.. W ocenie Sądu Okręgowego wymienione podstawy w rzeczywistości nie dawały Radzie Nadzorczej uprawnienia do zawieszenia jej członka na podstawie przesłanek wymienionych w uchwale, tj. naruszenia zasad dot. ochrony i przetwarzania danych osobowych poprzez nagranie posiedzenia Rady; przekroczenia uprawnień poprzez zwracanie się o dokumenty do organów i pracowników Spółdzielni oraz wypowiedzanie na walnym zgromadzeniu o sprawach finansowych Spółdzielni; a także podejmowania działań sprzecznych z interesem Spółdzielni poprzez wystąpienie z pismem do KRS o nie dokonanie wpisu.

Kwestią kluczową w tej sprawie jest to, że Rada Nadzorcza sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością Spółdzielni (art. 44 u.p.s.). Jest organem kadencyjnym – kadencja Rady w Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. trwa 3 lata (art. 45 § 4 u.p.s. w zw. z § 89 ust. 10 Statutu). Rada Nadzorcza jest wybierana przez walne zgromadzenie (art. 45 § 1 u.p.s. w zw. z § 89 ust. 2 i 3 Statutu). Zgodnie z art. 45 § 5 u.p.s. przed upływem kadencji członek rady może być odwołany większością 2/3 głosów przez organ, który go wybrał. Ze Statutu wynika, że członek Rady Nadzorczej traci mandat również w wypadku zrzeczenia się mandatu, wystąpienia ze Spółdzielni, ustania członkostwa Spółdzielni albo zawarcia ze Spółdzielnią umowy o pracę (§ 89 ust. 11 Statutu).

Z powyższych regulacji jednoznacznie wynika, że Rada Nadzorcza to organ kontrolny, a jej członkowie są powoływani i mogą być odwołani przed upływem kadencji jedynie przez organ, który ich wybrał (tj. w tej sprawie walne zgromadzenie). Wszelkie przepisy oraz postanowienia umowne czy też statutowe ograniczające możliwość wykonywania funkcji przez członka rady nadzorczej należy interpretować wąsko. Ustawa Prawo spółdzielcze przewiduje możliwość zawieszenia członka rady nadzorczej w jednym przypadku – naruszenia zasady konkurencji (art. 56 § 4 u.p.s.). Pozwana powołuje się na art. 46 § 2 u.p.s. stwierdzający, że statut może zastrzec do zakresu działania rady jeszcze inne uprawnienia, co w jej ocenie pozwala na rozszerzenie uprawnień rady nadzorczej o prawo zawieszenia członka Rady Nadzorczej. Spółdzielnia Mieszkaniowa im. W. J. uprawnienie Rady do zawieszenia jej członka zawarła w § 90 ust. 15 Statutu. Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że o możliwości zawieszenia członka rady nadzorczej może być mowa wyłącznie wówczas, gdy w ustawie lub statucie sprecyzowane są przesłanki tegoż zawieszenia. W innym wypadku dochodziłoby do wypaczenia roli rady nadzorczej oraz wpływu walnego zgromadzenia na jej skład. Nie do zaakceptowania byłaby sytuacja, w której członkowie rady nadzorczej mogliby na podstawie dowolnych przesłanek zawieszać innego członka rady wybranego przez walne zgromadzenie. Podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 października 2018 roku w sprawie o sygn. akt I ACa 67/18. Jedynym przypadkiem, w którym Statut SM im. W. (...) zezwala na zawieszenia członka Rady Nadzorczej jest § 90¹ ust. 4, który dotyczy naruszenia przez członka Rady zakazu konkurencji. Jest to regulacja odpowiadająca treści art. 56 § 4 u.p.s. Nie ulega wątpliwości, że U. A. nie zarzucono naruszenia zakazu konkurencji. Nie zaistniała więc w jej przypadku jedyna przesłanka zawieszenia, jaką przewiduje ustawa oraz Statut. Powody, na które powołuje się pozwana – niewykonywanie czynności z należytą starannością oraz niedbanie o ochronę interesu i majątku Spółdzielni (§ 98 ust. 1), w tym zarzuty podniesione w samej uchwale, przytoczone szczegółowo w części uzasadnienia poświęconej ustaleniom faktycznym, nie stanowią przesłanki zawieszania członka Rady Nadzorczej. Stąd szczegółowe badanie zasadności tych zarzutów stawianych powódce jest bezcelowe. Nawet jeżeli są one prawdziwe, to mogłyby co najwyżej stać się podstawą przedstawienia problemu na walnym zgromadzeniu i poddania tamże uchwały o odwołaniu U. A. z funkcji członka Rady Nadzorczej głosowaniu. Z tej samej przyczyny bezcelowe było zawieszenie postępowania zgodnie z wnioskiem pozwanej w oczekiwaniu na wynik postępowania karnego toczącego się w związku z domniemanym naruszeniem przez powódkę przepisów dotyczących ochrony i przetwarzania danych osobowych.

Podsumowując, U. A. została zawieszona w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej bez podstawy prawnej, gdyż motywy wskazane w uchwale nie są podstawą zawieszenia zawartą w przepisach prawa powszechnie obowiązującego lub w Statucie Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J.. Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni podejmując przedmiotową uchwałę przekroczyła swoje kompetencje. Podjęcie uchwały o zawieszeniu członka rady nadzorczej bez podstawy prawnej skutkuje obejściem prawa – przepisów dotyczących rady nadzorczej – art. 44

i n. ustawy Prawo spółdzielcze i godzi w istotę funkcji rady nadzorczej, zasadę wybieralności jej członków przez walne zgromadzenie oraz zasadę kadencyjności. W postępowaniu Rady Nadzorczej ujawniła się również nieprawidłowość polegająca na tym, że podjęcie uchwały w przedmiocie zawieszenia U. A. nie zostało ujęte w porządku obrad, zarówno w tym sporządzonym przed posiedzeniem, jak również w tym zmienionym na posiedzeniu. Kwestia ta była omawiana i głosowana w ramach spraw wniesionych. W tym stanie rzeczy uchwałę z dnia 13 grudnia 2018 roku nr (...) o zawieszeniu U. A.

w pełnieniu czynności członka Rady Nadzorczej Sąd Okręgowy uznał za nieważną. W konsekwencji powództwo o ustalenie jej nieważności na podstawie art. 189 k.p.c. podlegało uwzględnieniu w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożyła strona pozwana, zaskarżając go w całości i zarzucając:

I. naruszenie prawa materialnego, tj.:

1. art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 56 § 4 ustawy Prawo spółdzielcze poprzez ich bezzasadne zastosowanie i przyjęcie, iż zaskarżona uchwała jest nieważna i jako podjęta bez podstawy prawnej skutkuje obejściem prawa, godzi w istotę

funkcji Rady Nadzorczej, zasadę wybieralności jej członków przez Walne Zgromadzenie oraz zasadę kadencyjności w sytuacji gdy: zaskarżona uchwała podjęta została w ramach kompetencji Rady Nadzorczej, zaś postanowienia ustawy prawo spółdzielcze (tj. art. 46 § 1 ust 2, art. 46 § 2, art. 46 § 4 ustawy Prawo spółdzielcze) oraz Statutu (tj. § 90 pkt 15, § 98 ust 1, § 89 ust 5 Statutu) stanowiły podstawą prawną do zawieszenia powódki w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej, którą następnie najbliższe Walne Zgromadzenie Spółdzielni odwołało z pełnienia funkcji członka Rady Nadzorczej,

2. art. 46 § 2 ustawy Prawo spółdzielcze oraz § 90 pkt 15, § 98 ust. 1

i § 89 Statutu poprzez ich bezzasadne niezastosowanie i chybione przyjęcie,

iz wymienione podstawy prawne nie dawały Radzie Nadzorczej uprawnienia do zawieszenia jej członka na podstawie przesłanek wymienionych

w uchwale w sytuacji gdy: zgodnie z odesłaniem zawartym w ustawie Prawo spółdzielcze Statut zastrzegł do zakresu działania Rady inne uprawnienia niż wymienione wprost w w/w ustawie, a w szczególności uprawnienie do podejmowania uchwał w sprawie zawieszenia członka Rady Nadzorczej

- w przypadku powódki- w sytuacji niewywiązywania się przez takiego członka z obowiązku ochrony interesu i majątku pozwanej Spółdzielni;

II. naruszenie przepisów postępowania, które to naruszenie miało wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia, tj.:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów i:

a) ustalenie przez Sąd I instancji faktów niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i w konsekwencji chybione przyjęcie, iż Statut nie przewiduje innego przypadku zawieszenia członka Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności w sytuacji, gdy zgodnie z treścią § 90 pkt 15 Statutu do kompetencji Rady Nadzorczej należy podejmowanie uchwał w sprawie zawieszenia członka Rady w pełnieniu czynności, natomiast stosownie do treści § 98 ust. 1 Statutu powódka zobowiązana była wykonywać swoje czynności z należytą starannością i dbać o ochronę interesu i majątku Spółdzielni, a czego powódka uparczywie nie czyniła, a zachowywała się w sposób zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały,

b) ustalenie przez Sąd I instancji faktów niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i w konsekwencji chybione przyjęcie, iż nieprawidłowością było rozpatrywanie sprawy zawieszenia powódki w pełnieniu czynności członka Rady Nadzorczej w ramach spraw wniesionych w sytuacji, gdy porządek obrad Rady Nadzorczej od początku zawierał punkt „sprawy wniesione” i w ramach tego punktu rozpatrywana była kwestia zawieszenia powódki jako członka Rady Nadzorczej, a w związku z czym porządek obrad nie musiał być uzupełniany wprost o tę kwestię,

c) ustalenie przez Sąd I instancji faktów niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i w konsekwencji chybione przyjęcie, iż Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni podjęła zaskarżoną uchwałę z naruszeniem swoich kompetencji wyznaczonych przez normę prawną w sytuacji, gdy członkowie Rady Nadzorczej zobowiązani są do dbania o interesy i dobre imię Spółdzielni

stosownie do treści § 98 ust. 1 Statutu, a w związku z czym w razie naruszenia tych obowiązków przez członka Rady Nadzorczej do kompetencji Rady należy zawieszenie tego członka,

d) ustalenie przez Sąd I instancji faktów niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i w konsekwencji chybione przyjęcie, iż w Statucie sprecyzowana została jedna przesłanka zawieszenia członka Rady Nadzorczej dotycząca naruszenia zakazu konkurencji, a w związku z czym nie zaistniała wobec powódki przesłanka jej zawieszenia, a zarzuty podniesione w uchwale wobec powódki nie stanowią przesłanki jej zawieszenia w sytuacji, gdy:

- stosownie do treści § 98 ust 1 Statutu obowiązkiem każdego członka Rady Nadzorczej jest wykonywanie czynności z należytą starannością oraz ochrona interesu i majątku spółdzielni, a w przypadku naruszania tego obowiązku zasadnym jest zawieszenie członka Rady w pełnieniu jego funkcji celem ochrony interesów Spółdzielni, natomiast powódka w sposób rażący naruszała interesy Spółdzielni poprzez:

- naruszenie przepisów (...) oraz postanowienia pisemnego oświadczenia złożonego osobiście w dniu 24 maja 2018 r. zawierającego m.in. zobowiązanie do przestrzegania zasad prawidłowego przetwarzania danych osobowych obowiązujących w Spółdzielni poprzez nieuprawnione dokonanie nagrania przebiegu posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu 22 listopada 2018 roku w siedzibie Spółdzielni przy użyciu służbowego tabletu a następnie odmowę złożenia tabletu celem aktualizacji systemu,

- wielokrotne występowanie jako Przewodnicząca Zespołu (...) - nie mając umocowania Rady Nadzorczej jako organu nadzoru i kontroli - do członka Zarządu Głównej Księgowej, jak i pracowników działu księgowości z żądaniem o udostępnienie jej dokumentów księgowych wbrew postanowieniom art. 46 § 4 Ustawy prawo spółdzielcze i § 89 ust. 5 Statutu,

- wystąpienie jako Przewodnicząca Zespołu (...) - nie mając umocowania Rady Nadzorczej - na I części Walnego Zgromadzenia odbytego

w sześciu częściach w dniach 20, 21, 22, 25, 26, 27 czerwca 2018 roku

i złożenie nieprawdziwej, godzącej w interesy całej Spółdzielni oraz jej członków informacji cyt. „Proszę Państwa weszłam w posiadanie kserokopii dokumentów z Sądu w sprawie jaką wytoczył Spółdzielni (...), z tych dokumentów wynika, że w m-cu VIII uiszciliśmy tytułem opłaty sądowej 99.970 złotych”, podczas gdy (...) nie wystąpił przeciwko Spółdzielni, a w sprawie z powództwa Spółdzielni wobec (...) nie została wniesiona opłata sądowa. Trwające postępowanie sądowe było na etapie rozpoznawania wniosku Spółdzielni o zwolnienie od kosztów sądowych,

- wystąpienie jako Przewodnicząca Zespołu (...) - nie mając umocowania Rady Nadzorczej - na I części w/w Walnego Zgromadzenia

i w sposób nieuprawniony zarzucenie Zarządowi składanie biegłemu rewidentowi badającemu sprawozdanie finansowe Spółdzielni kłamliwych informacji,

- złożenie - jako członek Zespołu (...) Rady Nadzorczej - na posiedzeniu Rady, jak również na I części w/w Walnego Zgromadzenia informacji, iż Rada Nadzorcza nie powinna przyjmować sprawozdania finansowego za 2017 rok, z uwagi iż jest ono sporządzone w sposób nieprawidłowy, zawiera nieprawidłowe zapisy, rzutuje na zły stan finansowy Spółdzielni wobec m.in. nie utworzenia rezerwy na wartość odszkodowania objętego pozwem zawisłym przed Sądem Pracy i czyniąc ten zarzut

z naruszeniem art. 35d Ustawy o rachunkowości,

- wystąpienie - jako członek Rady Nadzorczej bez zgody Rady Nadzorczej - do Krajowego Rejestru Sądowego do sprawy o sygn. akt 18894/18/701 z pismem pt.: „zastrzeżenie do wniosku Spółdzielni im. (...) w Ł. o rejestrację zmian w dokumentach KRS dla Spółdzielni po Walnym Zgromadzeniu członków Spółdzielni obradującym w dniach 20/21/22/25/26/27 czerwca 2018 roku w związku z uchwałami związanymi z przyjęciem sprawozdań z działalności Zarządu za 2017 roku, sprawozdaniem finansowym za rok obrotowy 2017, sprawozdaniem biegłego rewidenta, sprawozdaniem z działalności Rady Nadzorczej za 2017 oraz zmian do Statutu” z żądaniem dopuszczenia Jej do udziału w sprawie i nieuwzględnienia wniosku Spółdzielni o dokonanie wpisu dotyczącego zmian do Statutu z uwagi na fakt, iż zostały one podjęte wbrew chybionej ocenie powódki z naruszeniem przepisów prawa. W treści przywołanego pisma poczynione były zarzuty naruszenia przepisów formalnych przy zwołaniu Walnego Zgromadzenia w czerwcu 2018 roku, pomimo iż powódka głosowała za przyjęciem harmonogramu przygotowań do Walnego Zgromadzenia w 2018 roku, a w treści którego zawarte były m.in. terminy realizacji uprawnień członków Spółdzielni, o których mowa w art. 83 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych,

e) nieustalenie istotnych dla rozstrzygnięcia faktów przez sąd pierwszej instancji, a to w zakresie zarzutów przedstawionych w zaskarżonej uchwale stanowiących podstawę do zawieszenia powódki jako członka Rady Nadzorczej w sytuacji gdy: Sąd I instancji zobowiązany jest do rozpoznania istoty sprawy i zbadania zasadności zarzutów stawianych powódce

w zaskarżonej uchwale z uwagi na okoliczność, iż z treści Statutu wynika uprawnienie do zawieszenia członka Rady nie tylko w sytuacji naruszenia przez niego zakazu konkurencji, a innych określonych w Statucie,

2. art. 235² § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez oddalenie wniosków dowodowych pozwanej, zwłaszcza osobowych oraz wszystkich pozostałych, z uwagi na ich wykraczanie poza przedmiot postępowania w sytuacji gdy: wnioski dowodowe strony pozwanej zmierzały do wykazania istotnych dla sprawy okoliczności, tj. przesłanek uzasadniających zawieszenie powódki w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni i ich zbadanie objęte było kognicją Sądu w przedmiotowym postępowaniu, a nadto Sąd I instancji przyjął błędną podstawę prawną oddalenia w/w wniosków dowodowych, gdyż art. 235² § 1 pkt 3 k.p.c. dotyczy dowodów nieprzydatnych dla wykazania danego faktu, natomiast dowody przedstawione przez stronę pozwaną dotyczyły istoty sprawy, tj. przesłanek uzasadniających zawieszenie powódki w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej,

3. art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 11 k.p.c. poprzez niezawieszenie

postępowania przed Sądem I instancji i wydanie wyroku w sytuacji gdy: zachodziła przesłanka do zawieszenia postępowania z uwagi na niezakończenie postępowania karnego związanego z dopuszczeniem się przez powódkę naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, a które to działanie było jedną z przyczyn zawieszenia powódki w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej Spółdzielni, a w związku z czym rozstrzygnięcie tego postępowania mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy cywilnej, a to w szczególności w aspekcie art. 11 k.p.c. stosownie do treści którego ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów, strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na nierozpoznanie przez Sąd I instancji istoty sprawy; ewentualnie zawieszenie przedmiotowego postępowania do czasu zakończenia postępowania karnego toczącego się do sygn. akt.

VI K 384/19. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) J. w Ł. kosztów postępowania za II instancję, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przewidzianych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie zgodnie z postanowieniem art. 98 § 1 k.p.c. Jednocześnie pozwana wniosła na podstawie art. 380 k.p.c. o przeprowadzenie dowodów a oddalonych przez Sąd I instancji, na okoliczności wskazane przez pozwanego.

W odpowiedzi na apelację, powódka wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu za ruga instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podzielił w całości ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy, które mają oparcie w należycie zebranych i właściwie ocenionym materiale dowodowym.

Wbrew zarzutom zawartym w apelacji ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy w zakresie okoliczności, które były istotne w rozumieniu art. 227 k.p.c. dla rozstrzygnięcia sprawy, są oparte na prawidłowo przeprowadzonych dowodach, które zostały ocenione bez przekroczenia granic wyznaczonych treścią art. 233 § 1 k.p.c., co znalazło swój wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. konieczne jest wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie Sądu. W szczególności strona skarżąca powinna wskazać, jakie kryteria oceny naruszył Sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im je przyznając (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia

20 grudnia 2006 r., sygn. akt VI ACa 567/06, LEX nr 558390). Skarżący może wskazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że Sąd rażąco naruszył zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i że uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2004 r., sygn. akt II CK 369/03, LEX nr 174131).

Strona skarżąca powinna zatem wykazać w wywiedzionej apelacji, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, gdyż tylko takie uchybienie mogłoby być skutecznie przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Samo przekonanie strony apelującej o innej niż przyjął Sąd wadze bądź doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena Sądu nie może być uznane za wystarczające dla skutecznego zakwestionowania zasady swobodnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt I ACa 209/12, LEX nr 1223145).

Tymczasem w wywiedzionej apelacji, skarżąca zarzuciła naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd pierwszej instancji granic swobodnej oceny dowodów, co skutkowało poczynieniem ustaleń faktycznych niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy.

W ocenie Sądu drugiej instancji zarzut ten nie zasługiwał jednak na uwzględnienie. Pozwana nie wskazała ani na dowody, które w jej ocenie zostały w sposób niewłaściwy ocenione, ani czy i jakie zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego zostały przez Sąd pierwszej instancji naruszone przy ocenie poszczególnych dowodów.

Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika, jakie dowody stały się podstawą poczynienia przez Sąd Okręgowy poszczególnych dowodów. Sąd pierwszej instancji podkreślił, że stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumentarny materiał dowodowy zaoferowany przez strony, którego wiarygodność nie była kwestionowana. Ponadto Sąd Okręgowy oparł się na zeznaniach świadków – członków rady nadzorczej, którzy zeznawali co do okoliczności towarzyszących podjęciu zaskarżonej uchwały. Jednocześnie Sąd ten wskazał przyczyny oddalenia wniosków dowodowych stron, o czym będzie mowa poniżej.

Strona pozwana jako podstawę prawną zaskarżonej uchwały nr 48 wskazała art. 46 § 1, 2 i 4 ustawy Prawo spółdzielcze oraz § 90 pkt 15, § 98 ust. 1 i § 89 ust. 5 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J..

Zgodnie z § 90 pkt 15 Statutu do zakresu działania Rady Nadzorczej należy podejmowanie uchwał w sprawach zawieszenia członka Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności. Stosownie zaś do treści § 90¹ pkt 4 Statutu w przypadku naruszenia przez członka Rady Nadzorczej zakazu konkurencji, Rada Nadzorcza może podjąć uchwałę o zawieszeniu członka Rady w pełnieniu czynności, w takim wypadku najbliższe Walne Zgromadzenie rozstrzyga o uchyleniu zawieszenia bądź o odwołaniu zawieszonoego członka Rady Nadzorczej. Paragraf 98 pkt 1 Statutu stanowi, że członkowie Rady Nadzorczej i Zarządu powinni wykonywać swoje czynności z należytą starannością i dbać o ochronę interesu i majątku spółdzielni.

Treść poszczególnych postanowień została ustalona przez Sąd Okręgowy na podstawie załączonego do akt Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) uchwalonego przez Zebranie przedstawicieli członków w dniu 17 listopada 2007 roku (uchwała nr 4/ (...)). Nie sposób zatem zgodzić się z pozwaną, że Sąd pierwszej instancji poczynił ustalenia faktyczne niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Należy jednak zwrócić uwagę, że apelująca formułując zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. próbuje w istocie podważyć subsumcję prawidłowo ustalonych faktów pod określone normy prawa materialnego. Skarżąca zmierza bowiem do podważenia oceny prawnej wyrażonej przez Sąd pierwszej instancji odnoszącej się do ważności zaskarżonej uchwały i prawidłowości procedowania nad nią. Tego rodzaju uchybienia pozwana może natomiast zwalczać w ramach zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego, co zresztą czyni w apelacji.

W świetle powyższego nie mógł odnieść oczekiwanego skutku zarzut pozwanej, że Sąd Okręgowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów. Sąd pierwszej instancji zbierając materiał dowodowy, uczynił to w sposób prawidłowy w

zakresie norm prawa procesowego. Postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone prawidłowo. Przyznanie cechy wiarygodności dowodom zgromadzonym w sprawie, o czym była mowa powyżej, zostało oparte na przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku okolicznościach. Stan faktyczny sprawy odpowiada zebranemu materiałowi dowodowemu. Samo zaś twierdzenie strony o dokonaniu przez Sąd niewłaściwej oceny dowodów nie może prowadzić do skutecznego zakwestionowania wywiezionych przez Sąd wniosków w oparciu o prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie doszło także do naruszenia przepisów postępowania wobec oddalenia zgłoszonych przez pozwaną wniosków dowodowych.

Należy w tym miejscu podkreślić, że podstawę prawną kontroli zasadności niezaskarżalnych postanowień Sądu pierwszej instancji przez Sąd drugiej instancji stanowi art. 380 k.p.c., zgodnie z którym Sąd drugiej instancji na wniosek strony rozpoznaje również te postanowienia Sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a który został powołany przez pozwaną w apelacji.

Przepis art. 235² § 1 k.p.c. stanowi, że Sąd może w szczególności pominąć dowód:

- 1) którego przeprowadzenie wyłącza przepis kodeksu;
- 2) mający wykazać fakt bezsporny, nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy lub udowodniony zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
- 3) nieprzydatny do wykazania danego faktu;
- 4) niemożliwy do przeprowadzenia;
- 5) zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania;
- 6) gdy wniosek strony nie odpowiada wymogom art. 235¹, a strona mimo wezwania nie usunęła tego braku.

Trzeba podkreślić, że stosownie do treści art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Treść tego przepisu wskazuje zatem na przedmiot postępowania dowodowego przeprowadzanego przez Sąd określając, jakie fakty mają „zdatność” dowodową, a więc które zjawiska świata zewnętrznego, jakie okoliczności oraz stany i stosunki mogą być przedmiotem dowodzenia w konkretnym procesie cywilnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1998 r., sygn. akt II CKN 683/97, LEX nr 322007).

Ocena, które fakty mają dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, jest uzależniona od tego, jakie to są fakty, a także od tego, jak sformułowana i rozumiana jest norma prawna, którą zastosowano przy rozstrzygnięciu sprawy. Stan faktyczny w każdym postępowaniu jest oceniany w aspekcie przepisów prawa materialnego. Przepisy te wyznaczają zakres koniecznych ustaleń faktycznych, które powinny być w sprawie dokonane. Przepisy prawa materialnego mają też decydujące znaczenie dla oceny, czy określone fakty, jako ewentualny przedmiot dowodu, mają wpływ na treść orzeczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2000 r., sygn. akt I CKN 975/98, LEX nr 50825).

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić, że zarzuty skarżącej co do oddalenia jej wniosków dowodowych nie zasługiwały na akceptację.

Sąd Okręgowy wskazał, że oddalił wnioski dowodowe stron, które wykaczały poza przedmiot tego postępowania, a w szczególności zmierzały do weryfikowania czy zastrzeżenia U. P. do działania Spółdzielni (w tym sposobu zwoływania walnych zgromadzeń, działalności zarządu oraz świadczenia usług prawnych przez adwokatów współpracujących ze Spółdzielnią), sprawozdania finansowego za rok 2017 „sprawy B.” lub zmian w Statucie, były uzasadnione. Kwestie te pozostawały poza kognicją Sądu w tym postępowaniu. Sąd pierwszej instancji podkreślił, że ten proces ogranicza się do zbadania ważności uchwały nr (...) o zawieszeniu powódki w pełnieniu funkcji członka rady nadzorczej. Zgłoszone zaś

wnioski dotyczyły okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia, a to z uwagi na to, że w razie stwierdzenia, że uchwała istnieje i jest ważna, czyli została podjęta zgodnie z prawem i w ramach kompetencji rady nadzorczej, sąd nie byłby uprawniony do merytorycznego badania przesłanek podjęcia przez radę określonej decyzji.

Z powyższą oceną należało się zgodzić. Wbrew odmiennemu przekonaniu pozwanej wszystkie istotne dla sprawy okoliczności zostały

w sposób dostateczny wyjaśnione, a zatem nie sposób uznać, żeby doszło do bezzasadnego oddalenia wniosków dowodowych. Pozwanej nie udało się bowiem wykazać, że Sąd Okręgowy odmówił przeprowadzenia powołanych przez nią dowodów na fakty mające istotne znaczenie w sprawie, wadliwie oceniając, iż nie mają one takiego charakteru (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 września 2012 r., sygn. akt I ACa 445/12, LEX nr 1223454). Skoro nie zachodzą podstawy do podważenia słusznej decyzji Sądu pierwszej instancji o oddaleniu przedmiotowych wniosków, to brak jest również podstaw do przeprowadzenia tychże dowodów przed Sądem Apelacyjnym.

W ocenie Sadu Apelacyjnego prawidłowo Sąd Okręgowy oddalił także wniosek o zawieszenie postępowania. Przepis art. 177 k.p.c. daje sądowi możliwość zawieszenia postępowania w określonych wypadkach.

W orzecznictwie sądowym ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym wydanie postanowienia o zawieszeniu nie może być uzasadnione jedynie względami celowości, ekonomii procesowej, interesem strony, czy też podobieństwem okoliczności faktycznych oraz podstawy prawnej dwóch spraw. W niniejszej sprawie pozwana jako podstawę zawieszenia wskazywała na art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c., zgodnie z którym Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. Zawieszenie postępowania na podstawie przywołanego przepisu ma charakter fakultatywny i pozostawione jest uznaniu sądu. Zawieszenie postępowania na podstawie przywołanego wyżej przepisu jest jednak uzasadnione tylko wtedy, gdy ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. Przyjmuje się, że ustalenie czynu karnego może mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej, jeżeli odpowiedzialność cywilna nie jest oparta na innych podstawach niż z czynu niedozwolonego, a materiał dowodowy nie pozwala wydać wyroku uwzględniającego powództwo, lecz nie można wykluczyć możliwości wydania wyroku skazującego, którego ustaleniami sąd w postępowaniu cywilnym byłby związany na podstawie art. 11 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2009 r., sygn. akt IV CSK 358/08, LEX 603181). Postępowanie karne nie musi z reguły prowadzić do zawieszenia postępowania w sprawie cywilnej. Sąd powinien prowadzić postępowanie dowodowe w sprawie cywilnej i zawiesić postępowanie tylko w takim przypadku, gdy materiał zebrany w ten sposób nie daje podstaw do uwzględnienia powództwa, a nie można wykluczyć,

że w postępowaniu karnym zapadnie wyrok skazujący, który przesądzając

o winie pozwanych, miałby wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 1974 r., sygn. akt II CZ 25/74, LEX nr 7430). Sąd zawiesza postępowanie cywilne, jeżeli popełnienie przestępstwa lub wykroczenia będzie miało prejudycjalne znaczenie dla odpowiedzialności cywilnej pozwanego. Jest to związane z treścią art. 11 k.p.c., zgodnie z którym ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. W konsekwencji, istota związania sądu cywilnego prawomocnym wyrokiem karnym skazującym polega na niedopuszczalności dokonywania przez sąd odmiennych ustaleń, niż poczynione w wyroku karnym (por. Jakubecki A. (red.), Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2016).

Odnosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, Sąd Apelacyjny podzielił ocenę Sądu Okręgowego, że zawieszenie postępowania zgodnie z wnioskiem pozwanej w oczekiwaniu na wynik postępowania karnego toczącego się w związku z domniemanym naruszeniem przez powódkę przepisów dotyczących ochrony i przetwarzania danych osobowych było bezcelowe. Trzeba raz jeszcze podkreślić, o czym, będzie mowa szerzej poniżej, przy omawianiu zarzutów naruszenia prawa materialnego, że jedyny przypadek, w którym Statut zezwala na zawieszenie członka Rady Nadzorczej został określony w § 90¹ ust. 4 i dotyczy naruszenia przez członka Rady Nadzorczej zakazu konkurencji. Tymczasem powódce jak wynika z treści skarżonej uchwały nie postawiono zarzutu naruszenia zakazu konkurencji. Wobec tego brak było podstaw do zawieszenia niniejszego postępowania do czasu rozpoznania postępowania karnego toczącego się w związku z domniemanym naruszeniem przez powódkę przepisów dotyczących ochrony przetwarzania

danych osobowych, skoro okoliczność ta nie stanowiła podstawy do jej zawieszenia w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej, którą przewiduje ustawa i statut.

W realiach sprawy nie można więc przyjąć, że rozstrzygnięcie w sprawie karnej stanowi taki element podstawy faktycznej bez którego nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w przedmiocie zbadania ważności przedmiotowej uchwały. Nie budziło wątpliwości Sądu drugiej instancji, że Sąd pierwszej instancji mógł sam dokonać ustaleń niezbędnych do rozstrzygnięcia kwestii zasadności wytoczonego powództwa, co zresztą uczynił. Wobec powyższego nie sposób zgodzić się z pozwaną, że Sąd Okręgowy dopuścił się błędów procesowych poprzez niezawieszenie niniejszego postępowania.

Przy prawidłowo ustalonej podstawie faktycznej rozstrzygnięcia nie zasługiwały na uwzględnienie przedstawione przez pozwaną zarzuty naruszenia prawa materialnego. Materialnoprawna ocena żądań pozwu została przez Sąd Okręgowy dokonana właściwie i należy ją w całości podzielić.

Zaskarżenie uchwał w świetle art. 42 ustawy z dnia 16 września 1982 roku – Prawo spółdzielcze (tekst jednolity: Dz.U. z 2021 r., poz. 648) jest możliwe za pomocą trzech różnych środków prawnych realizowanych w drodze powództw o stwierdzenie nieważności uchwały, o uchylenie uchwały oraz o ustalenie nieistnienia uchwały.

Każde z tych powództw, dla swej skuteczności, wymaga spełnienia odmiennych przesłanek a zatem również przytoczenia całkowicie odmiennych okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie (art. 187 § 1 pkt. 2 k.p.c.), przy czym okoliczności te nawet częściowo wzajemnie się wykluczają.

Dla żądania stwierdzenia nieważności uchwały konieczne jest powołanie się i udowodnienie okoliczności wskazujących na sprzeczność z ustawą.

Z kolei w przypadku żądania uchylenia uchwały jest to sprzeczność z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godzenie w interesy spółdzielni albo pokrzywdzenie członka spółdzielni (art. 42 § 3 ustawy).

W obu tych przypadkach kwestionowanie zaskarżonej uchwały musi zakładać jej istnienie, gdyż inaczej żądanie stwierdzenia nieważności lub żądanie uchylenia uchwały, byłoby bezprzedmiotowe. Odmiennie zaś jest w razie żądania ustalenia nieistnienia uchwały na podstawie art. 42 § 9 ustawy w związku z art. 189 k.p.c., kiedy okolicznością faktyczną uzasadniającą powództwo jest stwierdzenie uchybień w procesie podjęcia uchwały, które doprowadziły do wniosku, że uchwała w ogóle nie podjęto. Takie powództwo wyklucza przyjęcie, że doszło do wyrażenia woli w danym przedmiocie przez powołane organy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 9 czerwca 2014 r., sygn. akt VI A Ca 93/14, LEX nr 1527313 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2013 r., sygn. akt I A Ca 1562/12, LEX nr 1339408).

Zgodnie z art. 56 § 3 i 4 ustawy Prawo spółdzielcze członkowie rady i zarządu nie mogą zajmować się interesami konkurencyjnymi wobec spółdzielni, a w szczególności uczestniczyć jako wspólnicy lub członkowie władz przedsiębiorców prowadzących działalność konkurencyjną wobec spółdzielni (§ 3). Naruszenie zakazu konkurencji stanowi podstawę odwołania członka rady lub zarządu oraz powoduje inne skutki prawne przewidziane w odrębnych przepisach. W wypadku naruszenia przez członka rady nadzorczej zakazu konkurencji określonego w § 3 rada może podjąć uchwałę o zawieszeniu członka tego organu w pełnieniu czynności. Statut określa termin zwołania posiedzenia organu, który dokonał wyboru zawieszzonego członka rady. Powyższy organ rozstrzyga o uchyleniu zawieszenia bądź odwołaniu zawieszzonego członka rady.

Uprawnienie Rady Nadzorczej do zawieszenia jej członka zostało zawarte w § 90 ust. 15 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) J.

w Ł.. W paragrafie tym nie zostało wskazane w jakich sytuacjach Rada Nadzorcza może zawiesić swojego członka. Jedyne przypadek, w którym Statut Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. zezwala na zawieszenia członka Rady Nadzorczej został uregulowany w § 90¹ ust. 4 Statutu i jest nim naruszenie przez członka Rady zakazu konkurencji, co odpowiada

w istocie treści zacytowanego wyżej art. 56 § 4 ustawy. Powódce nie postawiono jednak zarzutu naruszenia zakazu konkurencji. Zgodzić się zatem należało ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że nie zaistniała w przypadku powódki jedyna przesłanka zawieszenia jaką przewiduje ustawa oraz Statut.

Dla uzasadnienia swoich twierdzeń, strona pozwana wskazywała jako podstawę prawną uchwały art. 46 § 1 ust. 2 ustawy Prawo spółdzielcze w związku z art. 46 § 2 ustawy oraz § 90 pkt 15 Statutu SM im. W. (...) w związku § 98 ust. 1 i § 89 ust. 5 w związku z art. 46 § 4 ustawy.

Zgodnie z art. 46 § 2 ustawy Prawo spółdzielcze Statut może zastrzec do zakresu działania rady jeszcze inne uprawnienia. Zdaniem skarżącej przepis ten pozwala na rozszerzenie uprawnień rady nadzorczej o prawo zawieszenia członka Rady Nadzorczej. Trzeba jednak w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z § 90 ust. 15 Statutu do zakresu działań Rady Nadzorczej należy podejmowanie uchwał w sprawach zawieszenia członka Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności. Nie zostały w nim określone podstawy podjęcia takiej uchwały, nie zawiera on przesłanek materialnych uzasadniających uchwałę o zwieszeniu członka Rady. Wobec tego nie można zgodzić się z pozwaną, że Rada Nadzorcza mogła na jego podstawie podjąć uchwałę o zawieszeniu powódki z każdej przyczyny, którą przyjmie za usprawiedliwioną. Tego rodzaju konstatacja nie znajduje oparcia w samym statucie pozwanej. Należy bowiem podkreślić, jak już była mowa powyżej, że w § 90¹ Statutu została wskazana jedyna przesłanka do zawieszenia członka Rady Nadzorczej. W Statucie nie została określona żadna inna okoliczność pozwalająca na podjęcie przez Radę Nadzorczą uchwały o zawieszeniu w pełnieniu funkcji członka Rady.

Powódce nie postawiono zarzutu naruszenia zakazu konkurencji.

Powyższe znalazło potwierdzenie zresztą w zeznaniach świadków: J. K., M. S., B. G., W. Ż.,

z których to wynika, że przed podjęciem uchwały o zawieszeniu powódki nie badali naruszenia przez powódkę zakazu konkurencji. Przyczyną zawieszenia było to, że powódka miała włączony tablet z funkcją nagrywania, czym naruszyła (...).

Wobec powyższego podzielić należało ocenę Sądu Okręgowego, że nie zaistniała w przypadku powódki przesłanka zawieszenia, jaką przewiduje ustawa oraz Statut. Wbrew odmiennemu przekonaniu pozwanej nie stanowią przesłanki zawieszania członka Rady Nadzorczej te wszystkie okoliczności, na które się powołuje, tj. niewykonywanie czynności z należytą starannością oraz niedbanie o ochronę interesu i majątku Spółdzielni (§ 98 ust. 1), w tym zarzuty podniesione w samej uchwale, a dotyczące naruszenia zasad dotyczących ochrony i przetwarzania danych osobowych poprzez nagranie posiedzenia Rady; przekroczenia uprawnień poprzez zwracanie się o dokumenty do organów i pracowników Spółdzielni oraz wypowiedzanie na walnym zgromadzeniu o sprawach finansowych Spółdzielni; a także podejmowania działań sprzecznych z interesem Spółdzielni poprzez wystąpienie z pismem do KRS o niedokonanie wpisu. Sformułowane przez pozwaną zarzuty względem powódki nie dawały Radzie Nadzorczej uprawnienia do zawieszenia powódki. Zgodzić się należało ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że przepisy oraz postanowienia statutowe, ograniczające możliwość wykonywania funkcji przez członka Rady Nadzorczej należy interpretować wąsko. Słusznie przy tym Sąd pierwszej instancji uznał, że szczegółowe badanie zasadności tych zarzutów stawianych powódce jest bezcelowe, zwracając przy tym uwagę, że gdyby nawet okazały się one prawdziwe, to mogłyby one co najwyżej stać się podstawą przedstawienia problemu na walnym zgromadzeniu i poddania na nim głosowaniu uchwały o odwołaniu U. A. z funkcji członka Rady Nadzorczej. Zgodnie bowiem z § 80 statutu do wyłącznej właściwości Walnego Zgromadzenia należy wybór i odwołanie członków Rady Nadzorczej.

Konkludując, Sąd pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że Rada Nadzorcza podejmując przedmiotową uchwałę przekroczyła swoje kompetencje, albowiem brak było podstawy prawnej do zawieszenia powódki w pełnieniu funkcji członka Rady Nadzorczej.

Choć już z powyższej przyczyny powództwo powódki zasługiwało na uwzględnienie, to nie sposób odmówić słuszności stanowisku Sądu pierwszej instancji, że w postępowaniu Rady Nadzorczej ujawniła się również nieprawidłowość polegająca na tym, że podjęcie uchwały w przedmiocie zawieszenia U. A. nie zostało ujęte w porządku obrad, zarówno

w tym sporządzonym przed posiedzeniem, jak również w tym zmienionym na posiedzeniu. Kwestia ta była omawiana i głosowana w ramach spraw wniesionych.

Uznając zatem argumentację pozwanej za gołosłowną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego i wywiedzionymi na ich podstawie trafnymi wnioskami jurystycznymi, Sąd Apelacyjny oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. przedstawioną przez nią apelację.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego zapadło na podstawie art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik sporu w związku z § 8 ust. 1 pkt 1 i § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).